

31 Δεκεμβρίου 2017

Ο σκουπιδότοπος που έγινε ...αξιοθέατο! (Σπύρος Δρόσος, γυμναστής)

/ [Πεμπτούσία](#)

Image not found or type unknown

Δεκαετίες ολόκληρες τα απόκρημνα βράχια της ακτής στο **Fort Bragg** της Καλιφόρνιας δέχονταν τα απορρίμματα της ευρύτερης περιοχής.

Μέχρι που κάποια στιγμή, η **ανάπτυξη** της **οικολογικής** (= σπιτολογικής) **συνείδησης** (της συνειδητοποίησης, δηλαδή, του γεγονότος ότι **η Γη είναι το σπίτι** που κατοικούμε και σαν τέτοιο πρέπει να το φροντίζουμε) οδήγησε στη δημιουργία χώρων υγειονομικής ταφής απορριμμάτων και στον όσο το δυνατόν καλύτερο καθαρισμό της ακτής από τα υλικά που είχαν συσσωρευτεί και δεν είχαν ακόμη αφομοιωθεί από το θαλάσσιο περιβάλλον (πλαστικά, λάστιχα, κλπ.).

Όμως, ένα είδος απορριμμάτων που δεν μπορούσε να μαζευτεί με τίποτα ήταν και τα παντός είδους **γυαλιά και κρύσταλλα**, τα οποία **είχαν** με τον καιρό **θρυμματιστεί** και μετατραπεί σε πολύχρωμα βότσαλα, αυτά που από μικρά παιδιά μάθαμε ν' αποκαλούμε «γυαλόπετρες».

Το αποτέλεσμα, λίγα χρόνια αργότερα, ήταν πάνω από τα μισά βότσαλα της παραλίας που υπήρχε ανάμεσα στα βράχια της ακτής να είναι γυάλινα, δημιουργώντας ένα αξιοθέατο γνωστό ως «η **γυάλινη παραλία (Glass Beach)**», που εντάχθηκε, μάλιστα, στα όρια του τοπικού Εθνικού Φυσικού Πάρκου!

Οι φωτογραφίες που επισυνάπτονται είναι χαρακτηριστικές για το πόση ομορφιά μπορεί να μας προσφέρει το φυσικό μας περιβάλλον όταν το φροντίσουμε, έστω και καθυστερημένα.

Μια από τις αγαπημένες μου, είναι αυτή με τις θαλάσσιες ανεμώνες, γιατί δείχνει τη συνύπαρξη των φυσικών στοιχείων με τα αφομοιωμένα από τη φύση τεχνητά στοιχεία.

Η εντολή που έδωσε ο Θεός στον άνθρωπο, όταν τον τοποθέτησε στον Παράδεισο ήταν «εργάζεσθαι και φυλάσσειν» αυτόν. Για **το «εργάζεσθαι»**, κανείς δεν αμφιβάλλει ότι το τηρήσαμε **στο έπακρο**. Για **ο «φυλάσσειν»**, όμως, νομίζω ότι έχουμε **πολύ δρόμο** ακόμη **μπροστά μας**